

Archeologienota Roeselare Het Seminariegoed

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Kris VAN QUAETHEM

8-11-2017

1. Gemotiveerd advies

Het projectgebied, met een oppervlakte van ca. 7104m², bevindt zich ter hoogte van Het Seminariegoed in het zuidoosten van Roeselare (West-Vlaanderen). De percelen die deel uitmaken van het plangebied zijn terug te vinden onder Roeselare, afdeling 8, sectie B, perceel nr. 136D en 139T2 (deel). Op het terrein was tot voor kort een hoeve met stalgebouwen gesitueerd, deze zijn in 2016 afgebroken waardoor het terrein momenteel braak ligt. In het plangebied zal een nieuwe wegenis aangelegd worden, waarlangs 9 woonkavels worden ingepland. De hiermee gepaarde geplande werken zullen een nefaste impact op het bodemarchief uitoefenen en bijgevolg het mogelijke archeologische erfgoed.

Het plangebied bevindt zich in de zandleemstreek. Op de bodemkaart is het projectgebied voornamelijk als Pcc gekarteerd, een matig droge lichte zandleembodem met een sterk gevlekte en verbrokkelde textuur B-horizont. Een minieme zone is als Lep(o) aangeduid, een natte zandleembodem zonder profielontwikkeling.

Op het plangebied was zou in het verleden door Goderis een kleine archeologische steekproef gebeurd zijn. De resultaten hiervan zijn echter niet gekend¹. Historische kaarten tonen geen bewoning binnen het plangebied op het eind van de 18de eeuw. 19de-eeuwse kaarten tonen een site met walgracht binnen het plangebied. Op archeologisch vlak kan gesteld worden dat er enige potentiële waarde aan het terrein kan toegeschreven worden. In de nabije omgeving is weinig archeologisch onderzoek uitgevoerd waardoor het kennispotentieel groot is. In de ruimere omgeving zijn sporen uit de metaaltijden, Romeinse periode en middeleeuwen gekend.

Op basis van het bureauonderzoek (2017/142) kon de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet vastgesteld worden. Wel werd duidelijk dat een vroeg 19de-eeuwse hoeve met omgrachting binnen het plangebied aanwezig is. Om te achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn, wat de verstoringsgraad van het terrein is en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied, werd een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd.

Er werden 5 ZW-NO georiënteerde sleuven aangelegd. Enkele sleuven doorsnijden hierbij de oostelijke grachtsectie van de site met walgracht, zoals opgegeven in de melding. Het terrein was algemeen sterk verstoord door de afbraak van de hoevegebouwen. Er zijn 14 sporen aangetroffen: de omringende gracht werd vijf maal aangesneden (S3, S4, S8, S12 en S13). Daarnaast kwamen nog twee puinkuilen voor (S1 en S5), *in situ* muurwerk gerelateerd aan de voormalige hoeve (S6 en S7), een daarbijhorende kelderlaag (S14), een restant van een gracht gerelateerd aan de hoeve (S2), een oudere greppel (S9) en twee kuilen of natuurlijke sporen (S10 en 11). Het is duidelijk dat de aangetroffen archeologische resten (sporen en vondsten) te linken zijn aan de 19de en 20ste-eeuwse ontwikkeling binnen het gebied. De enige uitzondering hierop zijn wellicht de greppel (S9) en twee mogelijke kuilen of natuurlijke sporen. Deze laatste twee zijn gezien hun vulling en vorm van een natuurlijke oorsprong.

¹ Mededeling Willem Hantson Bieradar.

Het proefsleuvenonderzoek is uitgevoerd conform de Code van Goede Praktijk. Op basis van het proefsleuvenonderzoek kan gesteld worden dat geen archeologische site aanwezig is binnen het plangebied. Verder onderzoek zal dus geen potentiële kenniswinst kunnen opleveren, en is bijgevolg niet nodig.

Het archeologisch ensemble wordt voorlopig bewaard bij Acke & Bracke Archeologie. Na afronding zal het ensemble definitief bewaard worden bij de initiatiefnemer.